

Printre silabe

Adrian Erbiceanu

Sub pleoapa serii îmi adun cuvântul
Să am cu cine înnădi taifas.
Între cuvinte-mi freamătă pământul
Să nu pricep din el cât a rămas.

Din ușă-n ușă bat, printre destine,
Să aflu drum, din Carte a-mi citi...
Aici parc-aș fi eu... Dincolo cine
Îmi luminează marginea de zi?

Complice-mi sunt, cât mă îndeamnă șoapta
Descătușată, darnic, dintre foi.
Mă oglindesc spre stânga-n cel din dreapta,
Dar oare cum ajuns-am să fim Noi?

Silabele se leagă de cuvinte,
Ca strugurii de vrejul lor amar,
Prin Toamna care-aleargă înainte...

Cât, zici, c-a mai rămas din Călindar?

(Din vol.: De la Anna la Caiafa)